

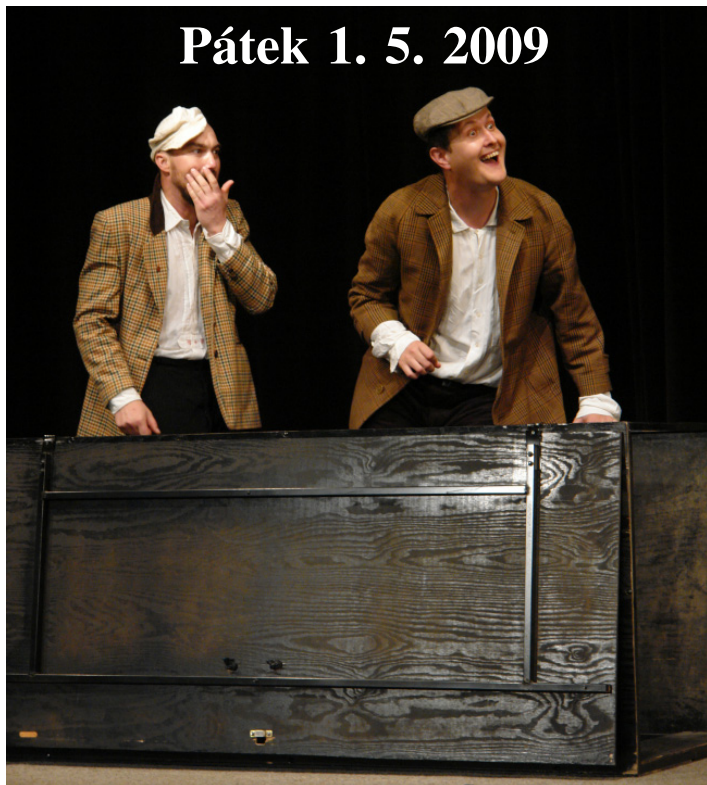
2. ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽ 29. dubna - 3. května 2009

DIVADELNÍ *kroměřížský* PLK

Pátek 1. 5. 2009

Divadelní soubor Amadis z Brna přijel do Kroměříže už potřetí s novou divadelní hrou Plný kapsy šutrů. Josef Širhal a Jan Kruba naplno rozehráli inteligentní komedii o natáčení amerického velkofilmu očima dvou irských buranů. I když nešlo o představení v rámci soutěže, soubor hrál jako o život a všem se hra líbila. Soubor s touto hrou postoupil na národní přehlídku činoherních ochotnických divadel v Děčíně.

Beseda po představení s Klubem mladých divadelníků.

HLAS Z RADNICE

Starosta Miloš Malý: Do divadla chodím na klub Starý pivovar, mám předplatné. Navštěvuji naše ochotníky a musím říct, že jsou to mimořádně dobrá představení. Člověk se tu pobaví, je to bezprostřední a je to pro mě lidštější, než kamenné divadlo.

Kampak se to ženete, ochotníci?

Tak máme ze sebou polovinu festivalu a když se tak koukám kolem sebe všímavým, zvědavým, ale hlavně pobaveným novinářským pohledem, napadá mě, proč oni to ti lidé všechno vlastně dělají? Proč pořadatelé pořádají, proč herci hrají? Proč se ve svém volném čase věnují zrovna ochotnickému divadlu? Proč si sakra nejdou raději zahrát tenis? Vyblbnou se někam do přírody. Proč si nezajdou po práci raději na pivo? Proč mají potřebu trávit měsíce někde po kumbálech a nacvičovat divadelní hru jen proto, aby pobavili sousedy a známé? Proč na takové samouky chodí vůbec diváci? Co jim to dává? Proč na amatérskou přehlídku přijedou jako hosté opravdoví profesionálové? Proč ti si raději od divadla neodpočinou?

Myslíte si, že vám ve druhém odstavci začnu servírovat nějaké „protože“? To ne! To neumím. Ostatně samotní aktivní účastníci kroměřížského festivalu při zaznění těchto otázek krčí bezradně rameny. Například děvčata z přerovského Dostavníku. Ta zpívají při svém představení nádhernou píseň v anglickém originále. A protože jsou na soutěžní přehlídce, tak jako každý jiný soubor si musí svůj výkon obhájit před veřejným shromážděním, při kterém jim kritici kladou nepříjemné otázky. No není k vzteku, když jeden z nejpůsobivějších okamžiků vaší hry někdo zkritizuje, že ta píseň není česky? Když po vás chce vědět proč? A vy vlastně ani nevíte proč? Jak krásně to vystihla hájící se režisérka tohoto představení paní Vlasta Hartlová: Protože jsem to tak cítila! - A všichni kritici byli v tu ránu namydlení.

Jak to cítím, tak to tam dám! Možná tím je ochotnické divadlo tak přitažlivé. Možná, že právě při takovém intuitivním hraní vzniká něco zajímavého. Něco, co přitahuje pozornost profesionálů. Těžko říct. Ale navrhuji tyto dny hodit všechna ta proč a protože za hlavu. Prostě se jen kouknout, jak to na těch prkech válí kolegové z Přerova, Slavičína, Rožnova, Zlína, Brna, Kobilí, Brtnice, Dobrotína a Ostrožské Nové Vsi. Vzájemně si zafandit, vzájemně se pobavit. Může se hrát o prvé místo, ale nesmí se při tom zapomenout na diváka. Protože hnát se za první cenou soutěžního festivalu před prázdným hledištěm, to je jako hnát se v plavkách a se stopkami v rukou vypuštěným bazénem. Jste tak rychlejší, to ano, ale znamená to snad, že jste nejlepší plavec?

Antonín Kuzník

Rozhovor s teroristy o Irsku, krvi a kočkách

Divadlo opona nabídlo divákům opravdový masakr. Na závěr představení bylo jeviště sama krev. Když teroristická buňka po svém vystoupení relaxovala u talířů s gulášem, došel jsem k názoru, že s plným žaludkem mi snad neublíží. Posbíral jsem diktafon, odvahu a zkusil jsem se zeptat.

Při představení vraždíte lidi i kočky. Jak vám po takovém masakru chutná guláš?

Libor Novák: Výborné je to! (ochutnává) Trochu kočičího masa by v tom mohlo být.

Jste jako opravdový terorista. Z čeho jste střílel na vojně?

Luděk Jakob: Ze všeho. Kalašnikov! Ala nejraději z fazolí!

Kalašnikov, fazole? Vy jste sloužil v Rusku?

Luděk Jakob: Jsem starý pes, sloužil jsem tam, když nám ještě patřila Zakarpatská Rus.

Aha! Hra byla ale o Irských teroristech. Jak si se dostal do Irska?

Luděk Jakob: To byl vývoj, to byla evoluce.

Ale teď to sklouzlo jinam. Děláte revoluci. Jste irský revolucionář.

Luděk Jakob: Ano, já osvobozuji Irsko.

Vy jste šéf bandy. Koho jste dnes zabil?

Adam Nedbálek: Já osobně tři lidi a jednu kočku!

Koho litujete víc?

Adam Nedbálek: Kočku, je to přece jen zvíře, takové citlivé, ty oči, když se na vás koukají. Nemáte srdce ji zastřelit. Ale lidí, těch je na světě dost.

Jak jste se prosadila do role kruté teroristky?

Eva Štauderová: Já jsem jim zbyla. (smích) Ale oni stejně nikoho drsnějšího neměli. A pak, mám fakt ráda kočky. Mám je doma.

Kolik?

Eva Štauderová: Deset.

Kočka, která hraje. Už se stalo, že se splašila a někoho ohrozila?

Eva Štauderová: Ne, ona je hodná. Jmenuje se Evelína a sedí v klidu na skříní.

Vždyť se ve hře střílí, nemáte ji přibitou za ocas?

Eva Štauderová: Tam sedí jen na závěr, na poslední chvíli.

Antonín Kuzník

Jirka Javorek Poručík z Inishmoru

Hrajete Poručík z Inishmoru. Kolikátá je to repríza?

Pátá. Zkoušeli jsme ve Zlíně v Domě kultury. Ale zvýšili nám nájem, takže si hledáme nové prostory. Pomáhá nám město, ale prozatím jsme na ulici. Na hraní ve Zlíně si pronajímáme malou scénu. Jinak vyjíždíme jako zájezdové divadlo.

Kolik členů má váš soubor? Co hrajete?

Základní kádr je asi patnáct lidí. Tady je nás i realizačním týmem deset. Nejúspěšnější naše hra je Mrazík. Toho hrajeme patnáct let. Byli jsme první v republice, kdo tuto hru přinesl na divadelní jeviště. Pak jsme hráli Strach má velké oči, O princezně Máně, Zvířátka a petrovští.

Takže hráli jste hodně pohádky. Co bude příště, vrátíte se k dětem, nebo zkusíte zase dospělou hru?

Napřed jsme se báli her pro dospělé. A tato hra je navíc dost krvavá. Tak uvidíme. Ale k pohádkám se také vrátíme.

Proč tedy taková krvárna?

My jsme to představení viděli na velkém divadle a zalíbilo se nám to. Tady v okolí Zlína nikdo nic podobného nehraje. Věděli jsme, že se pouštíme do experimentu. Báli jsme se, jak to diváci přijmou, jestli je to osloví. Dokonce jsme museli sáhnout i k novým typům herců, AK

SYN ŘEDITELE FESTIVALU VYDAL CD

Je mu jedenadvacet, podobou nezapře svého otce, ředitele celého festivalu Jiřího Kašíka. Potkal jsem ho v divadelním baru. Slovo dalo slovo a chvíli jsme si popovídali o - muzice!

Kytarista, zpěvák, skladatel a textař Jiří Kašík junior začínal jako bubeník. Teď právě vydal se svou kapelou pre-

miérové CD Ad Limitum. Obsahuje 17 Jirkových autorských písní a jako bonus videoklip.

Jirka s kapelou koncertuje po celých Čechách a účastní se řady festivalů. Jablko tedy padlo poblíž rodinného stromu. Jméno Kašík prostě nadále tvrdí muziku.

(als)

Premiéra pohádky Strach má velké oči se dětem se líbila!

Na páteční slavnostní odpoledne si připravili domácí, tedy Divadelní spolek Kroměříž, premiéru pohádky Strach má velké oči. Hlediště Starého pivovaru se tedy zaplnilo těmi nejmenšími. Po skončení hry jsme se mezi ně vypravili a několika z nich se vyptali na pár otázek.

Anička, 3 roky:

1. Moc se mi to líbilo
2. Lucinka (Anička myslela Lesněnku).
3. Nebála jsem se!
4. Červená Karkulka.

Adéla, 8 let:

1. Moc!
2. Strejda loupežník.
3. Nebála.
4. Princezna se zlatou hvězdou na čele!

Vezměte své děti na pohádku!

Divadelní spolek Kroměříž si na páteční odpoledne připravil premiéru hry Strach má velké oči. Jedná se o pohádku, takže bude jistě zajímat vaše ratolesti.

Scénář napsal Jaroslav Pacovský a jedná se o typicky českou pohádku, která děti určitě pobaví. Konec konců se na premiéře jistě nenudili ani jejich rodiče. Hra nás zavede do chalupy uprostřed lesa, kterou obývá baba Magi a loupežník Bujón, kteří se baví neustálým vymýšlením, jak by nějakého chudáka pocestného oloupili. K tomu jim pomáhají čáry babi Magi a pistole loupežníka Bujóna.

Jednoho dne se k nim zatoulá dívka Lesněnka, která jinak žije se svou matkou na zámku. Baba Magi však svou houbovou polévkou a svým čarováním způsobí, že Lesněnka zapomene, kdo vlastně je. Nebohá Lesněnka tak musí přes den babě Magi a v noci tancovat po lesích a vábit do krčmy pocestné.

Lesněnčina maminka vyhlásí, že kdo její zmizelou dceru najde, bude se s ní moci oženit a ještě dostane dům na náměstí. O její záchranu se pokusí hned tři chasníci. Co myslíte, vyhraje syn mlynáře a silák Divobij, nebo syn starosty Chytrolín, nebo bodrý chasník Filip, který Lesněnku tajně miluje? Kdo bude odsouzen, aby se ukýchal, a kdo musí strašit v malých botách? A jak budou nakonec potrestáni baba Magi a loupežník Bujón? Pokud chcete vědět odpovědi, vypravte se se svými dětmi na pohádku Strach má velké oči. Pohádka trvá něco málo přes hodinu, takže i ty nejmenší děti budou celou dobu představení doslova hltat! Další pohádka v rámci festivalu bude uvedena v neděli ve dvě hodiny. Podívat se můžete na pohádku O třech motýlcích od divadelního spolku Blic. *Michaela Kadlecová*

Premiérově a nesoutěžně TROCHU V JINÝCH ROLÍCH

Prvomájové odpoledne patřilo hostitelům – Divadelnímu spolku Kroměříž. Nabitý sál dětí i jejich dobře se bavícího doprovodu spokojeně a s neskrývaným zájmem sledoval pohádku Jaroslava Pacovského STRACH MÁ VELKÉ OČI v režii hostujícího Petra Čagánka.

Konečně jsme viděli nejen na pódiu, ale i u obsluhy zvukové režie respektive při ovládání světelného parku ty, kteří se tu nejen starají o nás, ale zejména o chod celého festivalu.

Právě za mixpultem na balkóně ve zvukové režii seděl třeba konkrétně Saša Michajlovič, který zajišťuje grafickou stránku i tisk našeho PLKu.

Pouze organizační mozek i dobrou duši celého zázemí festivalu Janu Štěpánovou jsme hledali na pódiu marně. Měla trochu jinou práci, tak ji nahradila v roli Magi Dáša Navrátilová. A její výkon nenesl žádné známky nucené alternace.

Mimo režie a jiných složek, kterým se věnuje důkladně jiný článek mé skorojmenovkyně Michaely bych rád pouze vyzdvihl vkusně a stylově výtvarně čistě připravenou scénu od Vaška Pulkrábka, který navíc i celé představení nasvítí.

Věříme že i další reprízy této pohádky udělají radost nejen kroměřížským dětem.

Michal Stein

Strach má velké oči je pohádka, která má prapůvod v televizní inscenaci, z níž si možná pamatujete skvělé výkony Ivy Janžurové a Rudolfa Hrušínského.

Michal, 6 let:

1. Dobře.
2. Všechny!
3. Nene!
4. Bořek stavitel.

Pavel, 15 let:

1. Byla to spíš pohádka.
2. Divobij.
3. (Vzhledem k věku jsme se neptali)
4. Princezna ze mlejna.

Václav Kopta: Držím se Semaforu

Jak jste se ocitl na kroměřížském festivalu?

Loni jsem natáčel film Sněženky a machři po 25 letech a jednu z těch sněženek hrála Jana Štěpánová. Odtamtud ji znám. A protože pracuji jako kmenový člen v divadle Semafor, tak jsem přes kolegy a přes Jirku Suchého domluvil vystoupení Kroměřížáků v divadle Semafor. Váš soubor měl v Praze úspěch a na tom základě jsme se domluvili, že přijedu podpořit váš festival.

Jako profesionálního herce, oslovuje vás ochotnické divadlo?

Já myslím, že pokud se takové divadlo dělá na určité úrovni, je to doslova ryzí činnost. U ochotnického divadla odpadají problémy s tím, jak se uživit. To dělají lidi, kteří mají k divadlu vřelý vztah a dělají to

VINNÝM MUŠKÁM VSTUP ZAKÁZÁN

Prvomájové pozdní odpoledne patřilo pro hosty festivalu i část pořadatelského týmu Divadelního festivalu Ludmily Čápkové, v čele s prezidentem celé divadelní přehlídky Jiřím Kašíkem, jednomu z dlouho a netrpělivě očekávaných „zlatých hřebů“ společenské části tohoto předkola poděbradského FEMADu – zvaného též „salón odmítnutých“ – návštěvě kroměřížských arcibiskupských vinných sklepů.

Mezi účastníky exkurze se objevil i herec, skladatel, klavírista a textař (nedávno napsal třeba text pro Michala Hudčeka) Václav Kopta a herečka Tereza Kostková i se synem režiséra Petra Kracíka malým Toníčkem.

Sklepy čítají kolem tisíce třiceti metrů chodeb, kde je stabilní teplota mezi osmi a jedenácti stupni, takže se zde nedaří pověsným a velice protivným vinným muškám.

Návštěvníci mohli obdivovat i obří sud, který pojme 19220 litrů vína, což by dle výkladu erudované průvodkyně stačilo člověku, který by denně vypil (od batolecího věku!) litr vína až do sedmdesáti let věku!!!

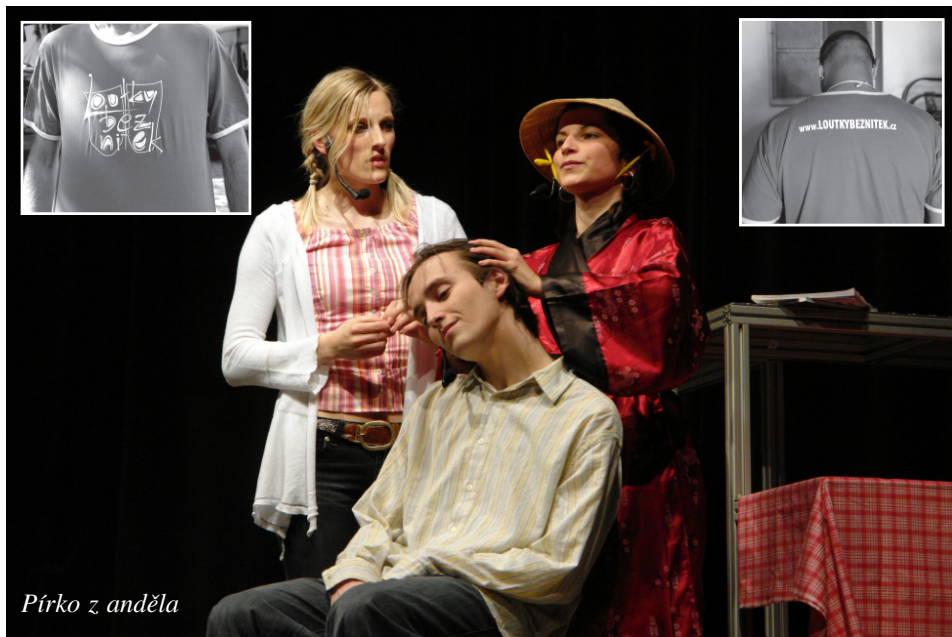
Pozoruhodný byl i pouze o trošičku menší sud, který je nejen v Kroměříži nejstarším. Pamatuje i Napoleona.

Ochutnávka přívlastkových vín příjemné odpoledne završila. Umělce při odchodu nadchla v místní vinné prodejně i nabídka cenově přístupného absintu!

(als)

Jeden z hlavních představitelů filmové komedie Sněženky a machři Václav Kopta s manželkou.

Pírko z anděla

Divadelně hudební soubor Loutky bez Nitek z Kobylí svým večerním nesoutěžním představením vyvolal mezi diváky širokou škálu ohlasů. Jednoznačně však zaujal svými světle modrými divadelními tričky - dresy.

Antoník Kuzník

Za finanční podpory Ministerstva kultury, Zlínského kraje a Města Kroměříže MINISTERSTVO KULTURY Zlínský kraj	Generální sponzor: EKKL www.EKKL.CZ	Sponzoři: NADACE NORMÁLNÍ JE POMÁHAT Zinear KROMĚŘÍŽSKÁ REALITNÍ	Patroni představení: TipiTyre.cz CHEMICAR www.KRBY-SITE-NA-MIHOU.VASIM.PRAHA.CZ JELSIK
---	---	--	--